Αθήναι

53 ο. Χ. Μιλτιάδης ο Κυψέλου ή Μιλτιάδης Κίμωνος. Θρ. Χερσόνησος.
Δολόγκοι. Τείχος Μακρόν
Ιστραλία Δαμάτ του Σινάδας. Πέρσαι

Ελράδη δε το κριθάν (ο Δαρείος) εκ τον Ίστρου. Κορνίδ. Ε. 15
Τα ζώα των Σκυθών από τ. Βοσπόρου δια μέσου Τ. Β. σ. 229.
δεν γνωρίζων διεσκορπίσθησαν φ' ας εκβολαί τ. Ίστρου, όπως κόψωσι γέφυραν ύστερον τ. μέρους έν-
θα διέβαινε ο στρατός. Εν τούτοις δε ο κυβερνήτης
Θράκης προετοιμάζετο δια τ. χώρας των Θρακών και
Θεσσαλών αυξανόμενος ή υπηδυνάμενος υπό τ. συμμάχου
των φύλων εκείνων ών οι αρχηγοί υπεσχέθησαν να
συμπαράσχωσι τ. εξοικείας. Των φύλων τούτων δε
υπήρχαν ή οι Δόλογκοι, οίτινες υπό τ. εν τ. αθήναις
αίνιν των Κυψελίδων ηγεμόνας αυτών ώκουν εκ
τ. υπό τ. Ελλησπόντ. διαβρεχομένης θρακικής
χερσονήσου. Κατά δε το γενόμενον τ. 10ου εν-
τ. μέρους ήχμαζεν ο Μιλτιάδης εμπαρόντα ήχ-
χας, όπως υπερβάλη το μικρόν αυτό εκ τ.
χερσονήσου υπάλληλος από των εκατέρωθεν των θαλασ-
σών τ. θέρους. Είχε δε σειραθή να εμπαλάβη ή
εκ τ. ανθυπάρχου αυτής, και ήχεν ήδη συνάψει
σχέσεις υπέρ τον Κροίσον όπως εξεδίκα υπερασπιν-
τής το αίτημα τ. Αθηναίων ηγεμόνος. Ου μην
αλλά ή ήδη φύλακαι υπήρχαν αι σχέσεις των δύο
συμμάχων, ώστε, όπε ιδέ ο Μιλτιάδης εξωμόσθη υπό

Βασ. Μεγιάδης Ιερ. Λ. Κρονικός Σπουδαστ.

την Παμμάκαιραν ο Κροισος ποιήσων, ουδ' δα κατά-
γρεψε την ακρόπολιν αυτών αν δεν αποφύγωσι πόρρω-
θα τον αιχμάλωτον (Ηροδ. VI 37). Το δε αίνιγμα
Μεγιάδης διεδίδοσαν οι απεσταλμένοι αυτός, ο υιός
του νεο-Τελεστράτου φανευδείας Μίδεως,
πρώτος μεν ο Σπουμόρας, εφ' ου εξηκολούθησαν
οι πρεσβ. την Παμφυλίαν πόλεις, τέλος δε Μεγ-
γιάδης ο νεώτερος. Τούτος δε τριακοσιοστόν μεν
υπο σπιθαμήν ανεφώνησε δε τ' Λυδικόν αγε-
ίτ' νε εκτυπήση την αρχήν αυτό κατά τας εα-
ρακειμένας αυτάς γ νήσους, ότε προκαλέσαν
αυτόν η εκστρατεία τ' Δαρείου γ πτάμενον
άμυνα να γείνη ίσχυρα ζείνη καταπτήσ-
σειν αχείμ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Αθήναι.

Π.Β.Ε. Χ Ζητεῖ. Μιλτιάδης. Πέρσαι. Σκύθαι

Διάβασις τῆς στρατιᾶς τῶν Περσῶν ἐπὶ τὸν Δα-
ρεῖον. κατὰ τὴν Σκυθικὴν ἐν τῇ ἐπιστροφῇ ἀπὸ τῆς
ἐκστρατείας.

78

Ἡρόδοτος Ε, 1-5

Ἀναχωρήσας ὁ Μιλτιάδης ἀπὸ τῆς νῆσ. Χερ. Τ. Β. σ. 231
γενήσας ἔνεκα τῆς ἐπιστροφῆς τῶν Σκυθῶν.

« Αὐτὰς ὁ βασιλεὺς (Δαρεῖος) διεπεραιώθη τὸν
Ἑλλήσποντον ἐν Ζελείᾳ, ἡ ἐπέστρεψεν εἰς τὴν ἄνω
Ἀσίαν, ἀφ' οὗ πρῶτον ἐρρύσθη ἐκ τῶν ἐξαφα-
νισμοῦ τῆς στρατιᾶς αὐτῆς ὑπὸ τῶν Σκυθῶν δι' ἐν-
δεχομένων πολιόρκησιν ἐπιθέσεως τῶν Σκυθῶν
κατὰ τὴν Ἀσίαν ἔνεκα τῆς ἐπιδιώξεως. Καὶ
πράγματι μακρὸν ἐπὶ χρόνον μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν
τῶν Περσῶν ἐξηκολούθησεν ὁ διωγμὸς τῶν
Σκυθῶν, οἵτινες κάμπτοντες ἔπρεπε διαλελεγμένοι
νὰ ἀποδιχθῶσιν εἰς σύνορον τὸν Ἴστρον· ἀπὸ ἐν-
αντίας δὲ κατὰ τὰ πρόσοχθη ἐπὶ σκυθικὴ χώρα
ἐπιχείρων ἐπιστρεπτικὴ μέχρι τῆς Θρᾴκης ἔθνος, ἐπὶ
ὁ Μιλτιάδης πυκνάσας πυκνάσας ἐνε-
κεν αὐτῶν νὰ βύθῃ ἐμπαλλήσῃ τὸ κράτος αὐτῶν.»

Ἐπὶ ἀρχ. Μιλτιάδου τοῦ Κιμωνίδου κρουσμηνίθη ἐπὶ
τῶν Δελφῶν ἔτους 560 π.Χ. ἡ διάρκεια τῆς τυραν-
νίας αὐτοῦ ἡ τῶν ἀνεψιῶν αὐτοῦ κατέχει (μέχρι τοῦ
513) ἔτη.

ὁ Μιλτιάδης ἦχεν ἀναγκασθῆ να φύγῃ εκ της θρᾴκης Κορνήλ Ἐπ. ιγ.
ιωνικῆς Χερσονήσου . . . . . Ἡροδοτ. ϛ. β. σ. 104
ως δε ἤδη τὴν τυραννίαν εστέρησεν οἱονδήποτε κακὸν εἰς
τὴν μεταβεβλημένην πόλιν. Ἀδάμαντας ὁ ἐξ ἐν αὐ-
τοῖς ἡ ἀρχαία ἀποκτήσασα ἀγορανομία τῶν Φιλαΐ-
δων. δίκην τυραννίδος εἶχε καταλυθείσαν ἐπὶ τῶν
τοιούτων τοιοῦτον ἄμα ἰδίους τοξότας,
φέρων τοξότας δορυφόρους, ὡς σύζυγα θράσους
βασιλικοῦ. Ἀλλ' ὁ αὐδαίρετος ἐν αὐτοῖς χα-
ρακτὴρ ἀνδρὸς ὅτις ἐπὶ ἡμέρας ἑπτὰ ἦχεν ε-
δοθῆ ἐξ ἰσοῦ ἀρχὴν δυνάμεως προσέκρουσεν, ὡς
φυσις, ἐξ ἴσα αἰσθήματα τῶν ἀθηναίων.
Πρόσκοπον δε ἐξ ἴσου τοιούτας δυσάρεσ-
κειαν περὶ αὐτὸν παρ' Ἕλλησιν ἐπαίδευν ἐν
τῇ Χερσονήσῳ ἐπιθέσεσι μεγάλην καὶ
αὐτὸ δυσαρεστήσαν. . . . . .
. . . καταλυθεὶς ἕνεκα τῆς ἐν θρᾴκῃ
τυραννίδος μιμήσει ἐξ αἰσθήσεων ἐπὶ τοῦ ἴδιου
δικαστηρίου τῶν δήμων.
ὁ Μιλτιάδης βαρέως ἔφερε τὴν θρᾴκικὴν
Χερσόνησον πρὸς δικαιοσύνην τῆς βασιλείας αὐ-
τοῦ ἡ ἐξέδωκε ἐκεῖ ἐν αὐτῇ ὑπὸ τὴν Ἀθηναίων ὑ-
πηρεσίας. Καὶ δὴ τὴν εὐφέρειαν καὶ ὑπὸ αὐ-

Διήγησις Χερρονήσου. Μιλτιάδης.

μεγίστην πόλιν οικουμένην εκείνην Χερρόνησον παρά τον Ελλήσποντον εν η ο δήμος αυτός ο οποίος ήχον ιδρύσει ιδίαν ανεξάρτητον αρχήν, αυτός μετέβαινεν εκεί ιδιώτης απεσταλμένος το πλήθος του δήμου. Εκεί δεν ήχε ήδη κατά τον χρόνον της αποστάσεως των Ιώνων υπό τον χαρίν των Αθηναίων την μεγάλην και αξίαν πόλιν τόπον Λήμνον . . . . . .

Εν αντιθ. εξιλαίαν δόξαν εγένετο η κατά τον Μιλτιάδου αρχήν. αν ειδώς μετά την εν Χερρονήσου εκείνον τον.

σ. 316 Περί τα 479 π.Χ. δηλ. αντιθ. Μετά τον εν Μαραθώνι μάχην ο Μιλτιάδης εξεστράτευσε κατά της νήσου Παρού όπου εκυανεύθαν αυτοπροσώπως καθεστάχθη στρατηγός υπό των αντιστάσεων αυτού. και

εν αντί του δανάτου ο καθηγεμόνευσεν (Μιλτιάδης) καθεστηκόσης εις χρηματίνων ζημίαν εις τριακόντα τάλαντα, ειχόντων τους διοικούσαν εννιά κατά χιλιάδας δραχμών. Αξία τα εν Χερρονήσου ιδιοκτησία αυτού μετά η μεγάλη μέρη του κτήματος αυτού ήχον περιέλθει υπό τον Πέρσας. Διό πλέον αδύνατα ήν αυτόν ν' αποδίδει την ποινήν. »